DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie 2 zł.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): cała strona—40 zł., 1/2 strony—20 zł. 1/4 strony—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 15 gr.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza 25 groszy.

Nr. 5. (178) | **Lublin, dnia 13-go Marca 1926 roku.** | **Rok VI.**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Sprawozdanie

z działalności Wydziału Zdrowia Publicznego za październik, listopad i grudzień 1925 r.

Biuro Wydziału

Wpłynęło spraw 807
Załatwiono spraw 1001

W tem 194 spraw wynikłych z bezpośredniego działania Wydziału.

W porównaniu z ubiegłym kwartałem przebieg chorób zakaźnych przedstawia się jak następuje:

Tyfusu brzusznego zanotowano 27 wypadków, w ubiegłym zaś kwartale 32, czyli że obecnie mniej o 5 wypadków; według wyznań chorowało chrześć. 17, żydów 10, według płci mężczyzn 12, kobiet 15.

Tyfusu plamistego zanotowano 3 wypadki, chorowali chrześcijanie, wed-

ODDZIAŁ SANITARNO-LEKARSKI.

Przebieg chorób zakaźnych:

Nazwa choroby	Pozostało z poprzedniego okresu	Zanotowano nowych wypadków	Razem	Z tej liczby		Pozostaje na 1/I 1926 r.
				Wyzdrowiało	Zmarło	
Tyfus brzuszny	17	27	44	17	7	20
„ plamisty	—	3	3	2	1	—
Dysenterja	—	2	2	—	2	—
Szkarlatyna	16	93	109	62	15	32
Odra	10	450	460	286	13	161
Dyfteryt	2	9	11	5	6	—
Zapalenie nagminne opon mózg.	—	2	2	1	1	—
Koklusz	—	1	1	—	—	1
Róża	1	6	7	6	1	—
Pokąs. przez zwierzęt. chore lub podejrzane o wściekliznę . .	1	11	12	11	—	1
Razem	47	604	651	390	46	215

ług płci mężczyzn 2, kobieta 1; w ubiegłym kwartale wypadków tyfusu plamistego nie było.

Dysenterji zanotowano 2 wypadki, chrześc. (mężczyzn), w poprzednim okresie było 3 wypadki dysenterji.

Szkarlatyny zanotowano 93 wypadki, w poprzednim zaś okresie było 50 wypadków szkarlatyny; według wyznań chorowało chrześc. 70, żydów 23 według płci mężcdyzn 48, kobiet 45.

Odry zanotowano 450 wypadków, według wyznań chorowało chrześć. 397, żydów 53, według płci mężczyzn 228, kobiet 222; w poprzednim okresie wypadków odry było 11.

Z pośród innych ostrych chorób zakaźnych zanotowano: dyfterytu 9 wypadków, zapalenia nagminnego opon mózgowych 2, kokluszu 1 i róży 6, razem 18 wypadków, w tem chrześc. 13, żydów 5, mężczyzn 7, kobiet 11. Notowania te jednak nie są ścisłe, ponieważ niewszystkie wypadki na te choroby są zgłaszane do Wydziału.

Nadto w okresie sprawozdawczym było 11 wypadków pokąsania przez zwierzęta podejrzane o wściekliznę. Pokąsanym dokonano szczepień przeciw wściekliźnie w Ambulatorjum Miejskim. Wścieklizna została stwierdzona u 2 psów i u 1 kota.

Ogólnie biorąc w sprawozdawczym okresie liczba wypadków chorób zakaźnoch znacznie wzrosła, o ile bowiem w ubiegłym kwartale liczba ich wynosiła 113 wypadków, to obecnie aż 604, czyli że o 491 więcej. Znaczniejszy wzrost przypada na szkarlatynę i odrę. Liczba wypadków śmierci wzrosła z 18 do 46, w stosunku jednak procentowym zmniejszyła się z 12 do 7%.

W tymże kwartale w roku 1924, liczba chorób zakaźnych wynosiła 120, czyli że mniej o 484. Stan zatem zdrowotny miasta pod względem szerzenia się chorób zakaźnych obecnie jest gorszy niż w roku zeszłym w tymże okresie.

Lekarze dzielnicowi.

Liczba meldunków o chorych .	439
Liczba zbadanych chorych według meldunków	436
Liczba dokonanych sanitarn. oględzin posesji, sklepów spożywczych i t p.	218
Sporządzono protokułów karnych	20
Liczba orzeczeń sądowo-lekarskich	27
Udzielono porad bezpłatnie robotnikom miejskim	1088
Zbadano stan zdrowia reflektantów na służbę miejską i na wstęp do rzeźni miejskiej . .	139
Brano udział w komisjach organizowanych przez inne Wydziały w Magistracie i przez instytucje państwowe	3

Ambulatorjum miejskie.

Udzielono porad lekarskich w chorobach:

wewnętrznych	804
chirurgicznych	266
kobiecych	21
uszu, nosa i gardła . .	48
ocznych	544
skórnych i wenerycznych .	4
innych	77
Razem .	1764

Ogólna liczba dni przyjęć 75.

W porównaniu do poprzedniego okresu udzielono porad mniej o 464.

Miejskie laboratorjum chemiczne

Liczba dokonanych analiz:

chleba	73
mąki	21
mleka	205
masła	40
śmietany i śmietanki .	24
wędlin	227
wody studziennej . .	40
powideł	45
soków i limoniad . .	24
miodu	24
octu	21
innych produktów . .	15
Razem .	759

Liczba prób uznanych za niezdatne do użytku lub zepsute 37.

Liczba prób w których wykryto zafałszowania 12.

W porównaniu do poprzedniego okresu dokonano analiz mniej o 120, wykryto zafałszowań mniej o 35 i zepsucia o 22.

Zakłady dezyfekcyjne i kąpielowe

Wykąpano i odwszono osób 8109
w tem:

chorych zakaźnych	56
z otoczenia chorych zakaź. .	31
z ochron i szkół powszech. .	2546
z aresztu miejskiego	20

Odświerzbiono osób 2
Zdezynfekowano rzeczy sztuk . 1158
Zdezynfekowano mieszk. ubikacji 152

W porównaniu do poprzedniego okresu wykąpano mniej o 469 osób, zdezynfekowano rzeczy więcej o 531 sztuka i mieszkań więcej o 39 ubikacji.

ODDZIAŁ WETERYNARYJNY.

Choroby zakaźne u zwierząt domowych

Wścieklizna (u psów 2, u kota 1)

Szczepień ochronnych u zwierząt domowych nie dokonywano.

Wywóz zwierząt domowych i drobiu

bydła rogatego	375	szt.
koni	85	„
trzody chlewnej	120	„
drobiu . . .	500	„
Razem .	1080	szt.

Zwierzęta domowe załadowane zostały na stacji Lublin do: Warszawy, Lwowa, Włodzimierza Wołyńskiego, Krakowa, Śniatynia i Mysłowic, Wiednia i Będzina.

Największą ilość zwierząt domowych wysłano do Warszawy.

W porównaniu z poprzednim okresem wysłano zwierząt domowych mniej o 286 sztuk.

Wywóz produktów zwierzęcych

mięsa	33261	kg.		
wędlin	1330	„		
słoniny	4963	„		
skór cielęcych			265	szt.
„ bydlęcych			1232	„
„ końskich			3425	„
„ baranich			160	„
kości rąbanych	30000	„		
szerści	5500	„		
wełny	18632	„		
mizdry	77000	„		
kiszek	2630	„		
drobiu bitego			490	„
Razem .	173316	kg. i	5572	szt.

Produkty zwierzęce załadowano:

Mięso do Warsaawy i Wiednia.

Wędliny do Warszawy.

Słoninę do Wadowic, Andrychowa, Bielska i Dęblina.

Skóry bydlęce do Radomia, Kielc i do st. Zemgala.

Skóry cielęce do Radomia i Krakowa

Skóry końskie do Gdańska, Świsłoczy, Białegostoku i Sokółki.

Skóry baranie do Łodzi.

Kości rąbane do Strzemieszyc.

Szerść do Gdańska.

Wełnę do Białegostoku, Będzina i Lubomli.

Mizdrę do Brześcia, Częstochowy i Strzemieszyc.

Kiszki do Oświęcima i Warszawy.

Drób bity do Warszawy.

W porównaniu z poprzednim okresem produktów zwierzęcych wywieziono więcej o 57716 kgr. i sztuk mniej o 23578.

Skonfiskowano mięsa nieostemplowanego:

Cielęciny .	313,5	kg.
wołowiny .	251,	„
wieprzowiny	483,	„
Razem .	1077,5	kg.

Skonfiskowane mięso rozdano:

Przytułkowi św. Ducha . .	123,5	kg.
Schronisku Starców i Kalek	87	„
Sali Sierot	108	„
Domowi Zarobkowemu . .	95	„
Sierocińcowi Miejskiemu .	188,5	„
Szpitalowi św. Jana Bożego	120,5	„
Szpitalowi św. Józefa . . .	77,5	„
Domowi Sierot Wojennych .	100	„
Kuchni św. Wincentego . .	151,5	„
Żłobkowi Miejskiemu . . .	26	„
Razem .	1077,5	kg.

W okresie sprawozdawczym skonfiskowano mięsa więcej o 230 kg.

Rzeźnia Miejska

Zabito:

Trzody chlewnej	6487	szt.
bydła rogatego .	3215	„
jałowizny . . .	462	„
cieląt	1990	„
owiec	1331	„
Razem .	13485	szt.

W okresie sprawozdawczym zabito trzody chlewnej więcej o 2046 sztuk, bydła o 74 sztuki i owiec o 854 sztuki, zaś jałowizny mniej o 153 sztuki i cieląt o 981 sztuka, razem zabito więcej o 1840 sztuk.

Dowieziono tusz:

Bydła rogatego 319 sztuk, czyli że więcej niż w poprzednim okresie o 181,5 tuszy.

Zniszczono tusz.

trzody chlew.	wskut.	włośnicy	16 szt.
„ „	„	gruźlicy .	1 „
„ „	„	różycy . .	1 „
„ „	„	„Cewy Mischera“ .	2 „
bydła rogatego	„	agońji . .	2 „
„ „	„	zapal, żołąd.	1 „
„ „	„	ropnicy . .	1 „
		Razem .	24 szt.

W porównaniu z poprzednim okresem zniszczono tusz więcej o 6 sztuk.

Sprawozdanie

z działalności Teatru Miejskiego za I-szy kwartał od 10/IX—10/XII. 1925 r.

Sezon teatralny 1925/26 r. rozpoczął się 1 września 1925 r. próbami z inauguracyjnego przedstawienia, którym otwarto sezon dnia 10 września częścią I Trylogji Rydla „Królewski Jedynak“.

W pierwszym okresie granych było 15 premjer, a mianowicie: 1) Królewski jedynak. 2) Uciekła mi przepióreczka, 3) Klub kawalerów, 4) Proces rozwodowy, 5) Najszczęśliwszy z ludzi, 6) Świerszcz za kominem, 7) Codziennie o 5-tej, 8) Kajus Cezar Kaligula, 9) Papierowy kochanek, 10) Dożywocie, 11) Wielka Księżna i chłopiec hotelowy, 12) Spadkobierca, 13) Zmartwienie Pana Hamelbeina, 14) Akademja listopadowa, 15) Król: w tem 10 sztuk autorów polskich a 5 tłumaczeń autorów obcych.

Ogólna ilość przedstawień osiągnęła cyfrę 102, w tem 81 przedstawień wieczorowych, 10 popołudniowych i 11 szkolnych. Największą ilość przedstawień osiągnęła farsa „Codziennie o 5-etj“ (14) „Królewski Jedynak“—(12) „Świerszcz za kominem“ i Kajus Cezar Kaligula (po 9), „Uciekła mi przepióreczka“—(8), „Najszczęśliwszy z ludzi i Wielka Księżna“ (po 7), „Proces rozwodowy i Spadkobierca (po 6) „Klub kawalerów, Zmartwienie Pana Hamelbeina i Król“ (po 5) „Papierowy kochanek (4) „Dożywocie“—(3) i „Akademja listopadowa“—(2).

Ogólna frekwencja w I-szym okresie wynosi 30.412 osób, ogólny wpływ kasowy 49.833 złote 40 grosze.

Procentowa frekwencja dzienna 50% (298 osób), procentowy wpływ kasowy dzienny 488 złotych 55 groszy.

Personel artystyczny liczył 25 osób, techniczny 20 osób, administracyjny 4, bileterzy 7, orkiestra 10.

Zmiany: w zespole artyst. — ubyła 1 osoba, w technicznym 1 osoba.

WYKAZ CYFROWY

działalności Teatru Miejskiego za I-szy kwartał sezonu 1925/26 t. j. od dn. 10/IX do dn. 10/XII.

(repertuar, liczba przedstawień, fakwencja osób i wpływ kasy).

L. p.	TYTUŁ SZTUKI	Liczba przedstawień: Wieczorowych	Popołudniowych	Szkolnych	Ogółem	Frekwencja osób	Wpływ kasowy Zł.	gr.	Uwagi
1	Królewski jedynak	9	1	2	12	3428	6467	30	
2	Uciekła mi przepióreczka	7	1	—	8	1650	3639	—	
3	Klub kawalerów	4	—	1	5	1043	2177	50	
4	Proces rozwodowy	5	1	—	6	1080	2220	50	

L. p.	TYTUŁ SZTUKI	Liczba przedstawień Wieczorowych	Popołudniowych	Szkolnych	Ogółem	Frakwencja osób	Wpływ kasowy Zł.	gr.	Uwagi
5	Najszczęśliwszy z ludzi	6	1	—	7	1669	2512	50	Frakw. miesięc. od 10/IX do 10/X osób 6539 11/X „ 10/XI „ 11727 11/XI „ 10/XII „ 12176 Razem . 30412
6	Świerszcz za kominem	6	1	2	9	2532	4047	40	
7	Codziennie o 5-ej	12	2	—	14	4768	7402	40	
8	Kajus Cezar Kaligula	6	—	3	9	3029	4618	90	
9	Papierowy kochanek	3	1	—	4	1410	2023	10	
10	Dożywocie	2	—	1	3	1055	1526	—	
11	Wielka Księżna i chłopiec hotelowy	7	—	—	7	3092	4897	—	
12	Spadkobierca	4	1	1	6	1955	2798	50	
13	Zmartwienie P. Hamelb.	4	1	—	5	1613	2437	—	
14	Akademja listopadowa	1	—	1	2	476	533	80	
16	Król	5	—	—	5	1611	2532	50	
	Razem .	81	10	11	102	30412	49833	40	

Rozporządzenia rządowe.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 lutego 1926 r.

o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz odzieży i obuwia przez wyznaczenie cen.

Na mocy art. 1. p. c. ustawy z dn. 29 grudnia 1925 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 1 poz. 2), zarządzam co następuje:

§ 1. Ceny na mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec i wyroby masarskie, jako też na odzież i obuwie mogą być wyznaczane na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile zajdzie tego potrzeba dla zapobieżenia i przeciwdziałania zwyżce cen.

§ 2. Zarządy gmin miejskich, wydzielonych z powiatowych związków komunalnych, liczących ponad 15,000 mieszkańców gmin miejskich województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego i gmin miejskich województw: poznańskiego i pomorskiego oraz, za uprzednią zgodą województw, zarządy wszystkich innych gmin miejskich i gmin wiejskich mogą wyznaczać ceny na wszystkie, lub niektówe przedmioty powszedniego użytku, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, po wysłuchaniu opinji miejscowej komisji do badania cen.

Wyznaczać ceny można tylko na te rodzaje (gatunki) przedmiotów, które na miejscowym rynku są masowo spożywane (użytkowane).

Co do cen na odzież i obuwie, to mogą być wyznaczane ceny jedynie na odzież i obuwie robocze gotowe, t. j. niewykonywane bezpośrednio na zamówienie zużywającego.

Zarząd gminy jest obowiązany powziąść uchwałę co do potrzeby wyznaczania cen również na wniosek miejscowych zrzeszeń spożywców i organizacyj zawodowych.

§ 3. W razie powzięcia przez zarząd gminy uchwały o wyznaczeniu cen winien on powołać komisję do badania cen.

Liczbę członków komisji do badania cen ustala zarząd gminy według

własnego uznania. Komisja w żadnym razie nie może liczyć mniej, niż 6 członków i winna reprezentować w różnej ilości z jednej strony rolnictwo, właściwe gałęzie przemysłu (rzemiosł) i handlu, z drugiej zaś spożywców w osobach przedstawicieli spółdzielni spożywców i związków robotniczych (pracowniczych).

Wojewodowie wskażą zrzeszenia na terenie województwa, które należy wezwać do delegowania reprezentantów do komisyj do badania cen.

§ 4. Komisję do badania cen powołuje kierownik zarządu gmin. Na jego wezwanie zrzeszenia, wskazane prez wojewodę, delegują członków komisji i ich zastępców.

W razie niewymienienia delegatów w określonym terminie, lub niedelegowania ich na posiedzenie komisji przez właściwe zrzeszenia, zarząd gminy powołuje według własnego uznania; członków komisji, reprezentujących bądź wytwórców, bądź spożywców.

Członkami komisji mogą być nieposzlakowani obywatele gminy.

§ 5. Do zakresu działania komisji do badania cen należy:

a) opinjowanie, na jakie rodzaje (gatunki) przedmiotów wymienionych w § 1 należy wyznaczać ceny;
b) opinjowanie o cenach na mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec i wyroby masarskie, jako też na odzież i obuwie na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany;
c) sprawdzanie kalkulacyj cen składanych komisji przez wytwórców i kupców.

§ 6. Posiedzenie komisji do badania cen zwołuje w miarę potrzeby, lub na żądanie 1/3 członków komisji, kierownik zarządu gminy, lub jego zastępca, którzy przewodniczą komisji, jednakże nie biorą udziału w głosowaniu.

Przewodniczący komisji zwołuje posiedzenie w ciągu trzech dni od dnia następnego po postawieniu żądania zwołania komisji.

O ile komisja składa się z większej liczby członków, niż z sześciu, to, na mocy uchwalonego przez siebie regulaminu, może obradować w sekcjach po sześciu członków, w których to sekcjach bedzie reprezentowane rolnictwo, właściwe gałęzie przemysłu (rzemiosł) i handlu w równej ilości ze spożywcami.

Głosowanie nad wnioskiem co do wysokości cen przedmiotów odbywa się w obecności co najmniej dwóch członków komisji lub sekcji, po jednym z grupy wytwórców (kupców) i spożywców. W razie niedojścia do skutku w pierwszym terminie posiedzenia komisji z powodu braku wskazanego wyżej kompletu wyznacza się niezwłocznie drugi termin posiedzenia, na którem odbywa się głosowanie nawet w obecności dwóch członków komisji lub sekcji, niezależnie od tego, jaką grupę reprezentują.

Uchwała zapada większością głosów członków komisji, lub sekcji, obecnych na posiedzeniu. Protokół komisji, lub sekcji wraz z wnioskiem mniejszości i wynikami odbytego głosowania, winien być przedstawiony zarządowi gminy po ukończeniu obrad.

Komisja może wezwać rzeczoznawców z pośród osób nieposzlakowanych.

§ 7. Zarząd gminy poweźnie uchwałę o wyznaczeniu ceny na przedmioty objęte jego decyzją (§ 2 ust. 1) w ciągu dwóch dni od wydania opinji przez komisję. Kierownik zarządu gminy poda wyznaczone ceny do wiadomości publicznej najpóźniej w ciągu następnej doby, przyjętym w danej miejscowości zwyczajem. Ogłoszone w ten sposób ceny obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu i winny być ujawnione we właściwych przedsiębiorstwach handlowych. Dzień i sposób ogłoszenia cen odnotowuje kierownik zarządu gminy, lub jego zastępca na protokóle uchwały komisji. Odpis protokułu winien być przesłany do wiadomości władzy nadzorczej gminy.

§ 8. Od uchwały zarządu gminy przysługuje każdemu z członków komisji do badania cen prawo złożenia zażalenia w terminie trzydniowym od daty ogłoszenia uchwały do właściwej

władzy nadzorczej, która decyduje ostatecznie. Zażalenie składa się na ręce kierownika zarządu gminy, który przesyła je wraz z protokułami uchwał komisji i zarządu gminy do trzech dni właściwej władzy nadzorczej.

Złożenie zażalenia nie wstrzymuje samo przez się wykonania uchwały zarządu gminy. Jednakże skarżący może się zwrócić do władzy nadzorczej o wstrzymanie wykonania uchwały zarządu gminy, a władza ta może temu zadosyć uczynić, jeśli względy publiczne niestoją na przeszkodzie.

§ 9 Władza nadzorcza właściwej gminy ma prawo:

a) polecić zarządowi gminy powzięcie uchwały co do potrzeby wyznaczania cen na wszystkie, lub niektóre artykuły, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia;

b) nakazać zarządowi gminy wyznaczanie cen, lub zaniechanie tej czynności;

c) uchylić uchwałę zarządu gminy z poleceniem powzięcia nowej uchwały na podstawie udzielonych przez władzę nadzorczą wyjaśnień i wskazówek;

d) rozwiązać komisję. lub sekcję z równoczesnem poleceniem bezzwłocznego powołania nowej komisji lub sekcji w innym składzie członków.

Władza nadzorcza, przed wydaniem decyzji, winna wysłuchać opinji czynników fachowych.

§ 10. Winni żądania, lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych w myśl niniejszego rozporządzenia, lub nieujawnienia tych cen ulegną karze według art. 3, 4 i 5 ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku.

§ 11. Władze administracyjne I-ej instancji, przed wydaniem orzeczeń karnych za przekroczenia, przewidziane niniejszem rozporządzeniem, powinny w każdej sprawie wysłuchać opinji komisji do badania cen, zwołanej w myśl § 3 i 6 niniejszego rozporządzenia. Na posiedzeniu komisji zwołanem dla powzięcia takiej opinji przewodniczy delegat władzy administracyjnej.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Wł. Raczkiewicz.

(Dz. ust. R. P. Nr. 18 poz. 101).

O organizację Studjum Nauk administracyjno-komunalnych.

(Ciąg dalszy.)

Z programu Studjum Pracy Społeczno-Oświatowej przy Wolnej Wszechnicy Polskiej.

wyodrębniamy:

1) Nauki społeczne (zakres badań i metody).
2) Socjologja (Wstęp do socjologji i wybrane zagadnienia).
3) Polska współczesna (Stan i metody badań, źródła i literatura).
4) Prawo konstytucyjne (Ustrój Państwa i Samorządu w Polsce na tle ogólnem).
5) Praktyczne wiadomości z prawa administracyjnego.
6) Ruchy i doktryny społeczne.
7) Dzieje formy i współczesne zagadnienia pracy kulturalnej.
8) Stan pracy oświatowej w dziedzinie oświaty pozaszkolnej.
9) Samorząd terytorjalny.
10) Samorząd Gospodarczy.
11) Zasady Spółdzielczości
12) Potrzeby kulturalne ludności miejskiej i ich zaspakajenie (domy społeczne, bibloteki, ogniska oświatowe, świetlice, ogródki robotnicze, kolonje i t. d. w związku z działalnością samorządów, spółdzielni, związków zawodowych i towarzystw oświatowych).
13) Zasady organizacji pracy zbiorowej i technika organizacyjna.

Powyższe analizy programów naszych wyższych uczelni, oraz zestawienia tych analiz, pozwalają nam na wysnucie dowodnego wniosku, że cały

szereg przedmiotów głównych i pobocznych z dziedziny administracji komunalnej oraz niektóre poszczególne zadania gospodarczo i społeczno-urbanistyczne są rozproszone w tych programach. oraz, że mamy profesorów, zawodowych naukowców, specjalistów tych przedmiotów. Z drugiej strony praktyka biura Związku Miast Polskich pozwala twierdzić, że w razie po wstania omawianego Studjum szereg kierowników gospodarki miejskiej, wybitniejszych urzędników społecznych, działaczy samorządowych, urbanistów oraz specjalizujących się w problematach budownictwa miejskiego architektów, niezawodnie mogłyby objąć wykłady pozostałe.

Wyższe studja administracyjno-komunalne, dla których my dopiero obecnie grunt przygotowujemy, zagranicą przedewszystkiem w Niemczech i we Francji, a więc w państwach o pogłębionej w ciągu stuleci, w drodze praktyki i teorji, społecznej i gospodarczej kulturze samorządowej, oddawna już rozwijają się i posiadają ustaloną tradycję

Spojrzmy naprzód na Niemcy, które są krajem klasycznej systematyczności studjów.

Zwracamy uwagę przedewszystkiem na Berlińską Akademję Administracyjną („Verwaltungs — Akademie") powstałą z dawnych urzędników kursów administracyjno-gospodarczych. Głównym postulatem akademji jest pogłębienie śród urzędników administracji zarówno komunalnej jak i państwowej wykształcenia ogólnego i fachowego, celem osiągnięcia wyższego poziomu sprawności i wydajności ich pracy, oraz rozszerzenia ich roli, jako czynnika gospodarczego.

Jest ona obecnie w Niemczech jedynem naukowem centrum wiedzy, praktyki oraz organizacji urzędniczej, ujmuje całokształtu prawno-gospodarczego wyszkolenia i przeszkolenia urzędników wszystkich gałęzi administracji, uwzględnia wszystkie specjalne dział służby i zapoznaje studjujących ze stroną techniczną i gospodarczo-administracyjną nowych urządzeń. Ześrodkowanie w specjalnej akademji adminisrtacyjnej całokształtu dydaktyki administracyjno-gospodarczej, rozrzuconej dotąd — podobnie jak u nas — porożnych uczelniach i instytucjach pozwoliło na wydatne wykorzystanie środków naukowych i sił profesorskich, traktowanie specjalnych przedmiotów na szerszych podstawach, dzięki ogólnym wykładom, obowiązującym także i na specjalnych kursach fachowych, o czem poniżej będzie jeszcze mowa — wreszcie na znaczną oszczędność w kosztach. Jako centralna organizacja fachowego wykształcenia administracji publicznej, mogła istotnie wziąć na siebie odpowiedzialność za wyszkolenie aparatu administracyjnego na wszystkich jego stopniach i rodzajach. Ponieważ cały szereg wykładów, ujmujących zagadnienia w sposób syntetyczny wyrabiał śród słuchaczów pogląd ogólniejszy i bardziej zasadniczy zarówno na kwestje municypalne, jak i prawno-polityczne, oraz ekonomiczno-socjalne i t. d.. więc nauczanie berlińskiej Akademji Administracyjnej posiada też doniosły cel zabezpieczenia urzędowania organów administracyjnych od niwelującego szablonu biurokratycznego i wybitnie przyczynia się do traktowania zjawisk społecznych i administracyjnych ze stanowiska bardziej obywatelskiego, zgodniego z nowoczesnemi tendencjami zarządu publicznego. Stała się też Berlińska Akademja Administracyjną placówką. służącą poraz pierwszy specjalnie zupełnie wyraźnie sprawom urzędniczym.

(D. c. n.)

(Samorząd Miejski Styczeń 1926 r.)

Treść № 5.

Sprawozdanie z działalności Wydz. Zdr. Pub.
Sprawozdanie z działalności Teatru Miejskiego za I-szy kwartał.
Rozporządzenie Rady Ministrów.
O organizację Studjum Nauk admin.-komun.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **L. Radliński.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.